

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An per communionem sacrilegam satisfiat præcepto Communionis
Paschalis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

que obligaris non vi præcepti singulis annis communicandi, sed vi præcepti Communionis Paschalis quâ talis, quod adhuc restat implendum, & impleri potest. Unde

Ad rationem in contrarium allatam R. negando paritatem; disparitas est multiplex. 1. Quia illa dilatio Communionis ultra tempus Paschale in ipso jure est concessa, ut patet ex verbis expressis *citt. cap. omnis utriusque* nihil autem tale concessum, expressumque habetur de anticipatione Communionis. 2. Quia per illam dilationem concessam non omnis obligatio communicandi penitus extinguitur, sed differtur duntaxat *ad tempus*, ut ibi dicitur, ob rationabilem causam. 3. Quia facta dilatione ex rationabili causa non amplius potest fieri satis præcepto Communionis Paschalis, quâ talis: At verò potest adhuc satisfieri præcepto illi post factam præventionem, si nempe impedimentum, quod certò putabatur futurum, postea tollatur, & opportuna se offerat occasio satisfaciendi adhuc Paschali Communioni quâ tali, uti ponitur in casu. Nec recurrendum est ad voluntatem præsumptam Legislatoris, cum ejus mens potest aliunde satis colligi, & licet talis præveniendo fecerit totum id, quòd tunc potuit, non tamen id, quòd nunc

potest, & juxta dicta facere tenetur.

Ad 3. Q. Probabilis à ratione, 251 & Autoritate multorum gravissimorum DD. fuit antehac sententia, docens, satisfieri posse præcepto Communionis Paschalis per Sacrilegam Communionem, non minus, quàm satisfit præcepto audiendi Missam per mortaliter peccaminosam ejusdem auditionem,

Verùm hujus sententiæ probabilitas sublata est hodie ab Innoc. XI. qui anno 1679. 2. Mart. hanc proscripsit propositionem n. 55. *Præcepto Communionis annua Satisfit per Sacrilegam Domini manducationem.* Et ratio est, uti notat Dominicus Viva; quia præceptum Ecclesiasticum de Communione Paschali est modificatio duntaxat præcepti Divini, instituentis hoc Sacramentum, non solum ut Viaticum, sed etiam ut alimentum, & cibum spiritualem animæ, ut patet ex illis Christi verbis: *Nisi manducaveritis carnem filii hominis, non habebitis vitam in vobis; præcepto autem Divino non satisfit per Sacrilegam manducationem, quâ venenum, & non alimentum sumitur, juxta illud Apostoli, prober se ipsum homo &c. qui enim manducat, & bibit indigne, judicium sibi manducat, & bibit.* Ergo neque satisfit præcepto Ecclesiastico, utpote quòd est modificativum præ-

præcepti Divini. Imò etſi præceptum Communionis Paſchalis eſſet merè Eccleſiaſticum, non tamen illi ſatisfieret per manducationem Sacrilegam juxta citt. *cap. omnis utriusque &c.* quod præcipit, ut Sacramentum Euchariftiæ *reverenter* ſuſcipiatur ad minus in Paſchate: hoc autem non fit per Sacrilegam comeltionem, quæ juxta mentem Eccleſiæ non ſolum phyſica eſſe debet, ſed moralis phyſicam includens; moralis autem manducatio eſt ſumptio corporis, & ſanguinis Domini per modum cibi, & potûs animam nutrientis, & roborantis; non verò per modum veneni eam ſpiritualiter occidentis.

252 Ad 4. Q. Respondent Sanch. *l. 2. c. 4. n. 25. Azor cap. 27. q. 3. & c. 29. q. 7. Martin. Becanus cap. 9. q. 5. dub. 5. Laym. l. 2. tr. 1. cap. 11. Palao D. 1. p. 17. n. 9.* Coninck, & alij, non peccare Catholicum, ſi inter hæreticos die interdicto carnes comedat, ut celet ſuam Religionem, ne inde periculum vitæ, bonorum, vel aliud grave damnum incurrat. Rationem dant; quia neque peccat contra Eccleſiaſticam jejunii legem, utpote quæ in tali neceſſitate non obligat, neque contra legem Divinam non abnegandi veram fidem, ut alibi dictum eſt; quia licet per eſum carniſum diebus prohibitis aliquo modo diſtinguantur fideles, & Catho-
R. P. Leonardelli Soc. Jeſu.

lici ab infidelibus, & hæreticis, non tamen eſus illarum per ſe eſt nota, aut profeſſio hæreſis: ergo illis cibus utens non poteſt præſumi negare fidem veram, aut falſam proteſtari, ſed tantum voluiſſe occultare illam, cum eam manifeſtare non teneatur: Quare etiam inter Catholicos reperiuntur, qui die interdicto carnes comedunt, vel ob juſtam cauſam excuſati, vel ob injuſtam victi, & ſuperati.

Neque obſtat, quòd hæretici ex tali carniſum comeltione colligere poſſint, aut ſoleant, talem comedentem eſſe fidei ſuæ ſectatorem; quia id per accidens fit, & ex gravi cauſa hanc ipſorum deceptionem permittere haud illicitum eſt, dummodo abſit ſcandalum, & Religionis contemptus. Unde

Limitant hanc doctrinam citt. AA. cum aliis. 1. Tunc tantum licitum id eſſe, quando ejuſmodi cibos non poteſt quis aliter reſpuere ſine ſuſpicionem, & damno; nam ſi allegando aliam cauſam, v. g. Stomachi debilitatem &c. reſpuere tales cibos poſſit, debet id facere, eòſque cibos reſpuere.

2. Limitatur, niſi ex tali exemplo ſequatur grave ſcandalum v. g. in Catholicis, ut ſi videntes,

Nn

tc